

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2021 r. (sprawa R 1864/2020-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego COMMANDOS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Kalypso Media Group GmbH.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2022 r. – Ecocert India/Komisja

(Sprawa T-123/22)

(2022/C 207/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ecocert India Pte Ltd (Gurugram, Indie) (przedstawiciele: adwokaci Y. Martinet, D. Todorova i J. Sohm)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2325 z dnia 16 grudnia 2021 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, wykaz państw trzecich oraz wykaz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, które zostały uznane na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 do celów przywozu produktów ekologicznych do Unii (¹) w związku z pkt 5 załącznika I do tego rozporządzenia w zakresie dotyczącym Indii, ze względu na to, że przepis ten wyklucza Ecocert India Private Limited spośród znajdujących się w dotyczącym Indii wykazie uznanych jednostek certyfikujących, które są uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania certyfikatów kontroli pozwalających na swobodny obrót w Unii Europejskiej, jako produktami ekologicznymi, produktami przywiezionymi z Indii; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnienia pozwanej do usunięcia skarżącej z wykazu uznanych indyjskich jednostek certyfikujących.
 - Na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 (²) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 (³) pozwana jest uprawniona do sporządzenia wykazu uznanych krajów trzecich, który znajduje się w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Niemniej jednak wyłącznie właściwy organ krajowy państwa trzeciego może akredytować lub usuwać z wykazu jednostki certyfikujące. Skarżąca podnosi, że poprzez usunięcie jej z wykazu uznanych jednostek certyfikujących pozwana przekroczyła granice swoich uprawnień i naruszyła art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 1235/2008. Ponadto przepisy, na których pozwana oparła rozporządzenie 2021/2325, mianowicie art. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji 2021/1342 z dnia 27 maja 2021 r. (⁴), nie weszły w życie do dnia 1 stycznia 2022 r.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną istotnych wymogów formalnych.
- Skarżąca podnosi, że postanawiając usunąć ją z wykazu indyjskich jednostek certyfikujących na podstawie wykazu opublikowanego w załączniku III do rozporządzenia Komisji nr 1235/2008 (wykaz uznanych krajów trzecich) pozwana pozbawiła ją wszelkich gwarancji proceduralnych, ponieważ ta podstawa prawna nie daje indywidualnym jednostkom certyfikującym możliwości bycia wysłuchanym przed podjęciem w stosunku do nich niekorzystnej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie okoliczności faktycznych i w weryfikacji dowodów oraz błędu pozwanej w ocenie dotyczącej wydania rozporządzenia (UE)2021/2325
- Część pierwsza zarzutu trzeciego: skarżąca podnosi, że pozwana nie wzięła pod uwagę faktu, że w momencie wystąpienia zdarzenia skarżąca nie wiedziała o stosowaniu tlenku etylenu (EtO) jako fumigantu do zwalczania salmonelli
 - Część druga zarzutu trzeciego: pozwana nie wyciągnęła właściwych wniosków z faktu, że skarżąca podjęła wszystkie niezbędne środki naprawcze.
 - Część trzecia zarzutu trzeciego: zdaniem skarżącej pozwana nie wzięła pod uwagę sankcji zastosowanych przez właściwy organ indyjski APEDA.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa dotyczących ochrony uzasadnionych oczekiwań, proporcjonalności i niedyskryminacji.
- Część pierwsza zarzutu czwartego: naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ, usunięcie skarżącej z wykazu jednostek certyfikujących było nieproporcjonalne w stosunku do stwierdzonych nieprawidłowości i nie uwzględniło przesunięcia w czasie oraz właściwych środków naprawczych.
 - Część druga zarzutu czwartego: naruszenie zasady równego traktowania i zasady niedyskryminacji, ponieważ pozwana postanowiła w sposób dyskryminujący odebrać certyfikat tylko niektórym jednostkom certyfikującym pomimo popełnienia takich samych nieprawidłowości inne jednostki, czym spowodowała nieuczciwą konkurencję pomiędzy zagranicznymi jednostkami certyfikującymi.
 - Część trzecia zarzutu czwartego: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ powtarzające się włączanie skarżącej do wykazu jednostek certyfikujących, od 2006 r., stworzyło sytuację mogącą powodować uzasadnione oczekiwania, które zostały naruszone przez pozwaną; niejasny i nieprzewidywalny przepis prawny posłużył za podstawę usunięcia skarżącej z wykazu indyjskich jednostek certyfikujących.

(¹) Dz.U. 2021, L 465, s. 8.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. 2007, L 189, s. 1).

(³) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 2008 L 334, s. 25).

(⁴) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1342 z dnia 27 maja 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do przepisów dotyczących informacji, które mają być przekazywane przez państwa trzecie oraz organy kontrolne i jednostki certyfikujące do celów nadzoru nad ich uznawaniem na mocy art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w przypadku przywożonych produktów ekologicznych, oraz do przepisów dotyczących środków, jakie należy przyjąć w ramach sprawowania tego nadzoru (Dz.U. 2021, L 292, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2022 r. – Hyundai Heavy Industries Holdings/Komisja

(Sprawa T-156/22)

(2022/C 207/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hyundai Heavy Industries Holdings Co. Ltd (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker, J. Ruiz Calzado, H. Armengod Suarez, J.B. Douchy, a także D. Little, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska